

501

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 18 listopada 1950 r.

w sprawie zasiłków osiedleńczych oraz zwrotu kosztów przeniesienia fachowych pracowników służby zdrowia.

Na podstawie art. 36 ust. 1, art. 37 ust. 6 i art. 38 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 55, poz. 434 i z 1950 r. Nr 36, poz. 327) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykuły (art.) powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 55, poz. 434 i z 1950 r. Nr 36, poz. 327).

2. Użyte w rozporządzeniu określenie „nakaz“ oznacza nakaz podjęcia pracy przewidziany w art. 34 ust. 1, określenie „miesięczny zasiłek“ — zasiłek osiedleńczy przewidziany w art. 37 ust. 4, określenie zaś „jednorazowy zasiłek“ — jednorazowy zasiłek osiedleńczy przewidziany w art. 37 ust. 5.

§ 2. Lekarzowi w związku z przeniesieniem do miejscowości określonej w nakazie przysługują:

- 1) diety dla niego i członków rodziny,
- 2) zwrot kosztów jego przejazdu i członków rodziny oraz
- 3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

§ 3. Za członków rodziny lekarza uważa się małżonka oraz zamieszkałych wspólnie z lekarzem i pozostających na wyłącznym jego utrzymaniu rodziców, rodziców małżonka i dzieci (także dzieci przysposobione i pasierbów). Na równi z dziećmi traktuje się sieroty po ofiarach wojny, pozostające na wychowaniu lekarza.

§ 4. 1. Diety dla lekarza wynoszą 15 złotych, diety zaś dla członków rodziny — 11 złotych 25 groszy dziennie.

2. Diety należą się za czas odbywania podróży z dotychczasowego miejsca zamieszkania do miejsca wskazanego w nakazie oraz za pierwszą dobę pobytu w miejscowości, do której lekarz został powołany. Jeżeli czas trwania podróży wynosi mniej niż 8 godzin, lekarzowi bądź członkom rodziny diety za czas trwania podróży nie przysługują, od 8 do 18 godzin przysługuje połowa diet, a ponad 18 godzin — pełne diety. Jeżeli podróż trwa dłużej niż dobę, lekarzowi (członkowi rodziny) przysługuje za każdą rozpoczętą dobę do 8 godzin trwania podróży połowa diet, a ponad 8 godzin trwania podróży — pełne diety.

§ 5. 1. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu jazdy koleją drugą klasą pociągiem osobowym, a w razie braku połączenia kolejowego — innym najtańszym środkiem lokomocji, oraz faktycznie poniesione koszty dojazdów do dworca i z dworca (przystani, stacji).

2. Osoby korzystające z ulg w przejazdach otrzymują tylko zwrot ceny ulgowej.

§ 6. 1. Lekarzowi przysługuje zwrot faktycznie poniesionych kosztów przewozu urządzenia domowego kolejowymi pociągami towarowymi, statkami towarowymi albo samochodami używanymi w komunikacji państwowej lub pozostającymi pod zarządem państwowym.

2. Jeżeli z przyczyn od lekarza niezależnych nie może nastąpić przewóz urządzenia domowego środkami określonymi w ust. 1, zwraca się koszty przewozu dokonanego innymi środkami lokomocji z tym zastrzeżeniem, że muszą być użyte najtańsze środki lokomocji.

§ 7. 1. W przypadku odbycia przez lekarza podróży do miejscowości wskazanej w nakazie w celu uregulowania spraw związanych z przeniesieniem, lekarzowi — niezależnie od zwrotu kosztów określonych w § 2 — przysługują diety i zwrot kosztów przejazdu, a ponadto zwrot kosztów noclegu w wysokości 3 zł za każdą noc, o ile lekarz nie przedstawił rachunku hotelowego, a nie korzystał z bezpłatnego noclegu, dostarczonego przez władzę bądź organ, na którego wniosek został wydany nakaz, lub przez zakład, w którym lekarz ma być zatrudniony.

2. W przypadku określonym w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy §§ 4 i 5 z tym, że lekarzowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania do miejsca określonego w nakazie i z powrotem, diety za czas trwania tej podróży oraz za czas pobytu w miejscowości określonej w nakazie, nie dłuższy jednak niż 3 doby. Na pokrycie dojazdów do dworca i z dworca (przystani, stacji) lekarzowi przysługuje ryczałt w wysokości 75 groszy za każdy dojazd.

§ 8. 1. Wypłata kosztów określonych w §§ 2 i 7 następuje na podstawie rachunku. W rachunku należy określić dokładnie żądane należności i uzasadnić każdą pozycję przez szczegółowe przytoczenie okoliczności usprawiedliwiających wydatek oraz dołączyć wszelkie dokumenty, dotyczące sum wydatkowanych.

2. Jeżeli uzyskanie dokumentu, dotyczącego wydatku na kwotę nie przekraczającą 3 zł, natrafia na trudności, lekarz obowiązany jest dołączyć do rachunku własnoręczne oświadczenie o dokonaniu wydatku i o powodach uzasadniających trudność uzyskania dokumentu.

§ 9. Wypłata diet i kosztów przejazdu członków rodziny lekarza następuje dopiero po udowodnieniu, że członkowie rodziny rzeczywiście przybyli do miejscowości określonej w nakazie.

§ 10. Rachunki diet i kosztów przejazdu powinny być przedstawione w terminie 14 dni, licząc od następnego dnia po odbyciu podróży, rachunki zaś kosztów przewozu urządzenia domowego — w terminie 14 dni, licząc od następnego dnia po dokonaniu przewozu tego urządzenia.

§ 11. Do rachunku kosztów podróży w przypadkach określonych w § 7 powinno być dołączone zaświadczenie wydane przez zakład, w którym lekarz ma podjąć pracę, stwierdzające czas pobytu lekarza w miejscowości, w której ten zakład jest położony.

§ 12. 1. Koszty określone w § 2 wypłaca zakład, w którym lekarz podejmuje pracę na podstawie nakazu.

2. Koszty określone w § 7 wypłaca prezydium wojewódzkiej rady narodowej, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania lekarza w chwili doręczenia nakazu, z tym, że władza bądź organ, na którego wniosek nastąpiło wydanie nakazu, obowiązany jest zwrócić prezydium wojewódzkiej rady narodowej wydatkowane kwoty.

§ 13. 1. Lekarzowi służy prawo do zaliczki nie przekraczającej przypuszczalnych kosztów określonych w § 2.

2. Przepis § 12 stosuje się odpowiednio.

3. Lekarz obowiązany jest wyliczyć się z pobranej zaliczki wobec zakładu, w którym podejmuje pracę na podstawie nakazu, nie później niż po upływie 30 dni od dnia następnego po swoim przybyciu do miejscowości wskazanej w nakazie.

§ 14. 1. W przypadku nieprzybycia lekarza w terminie do miejscowości wskazanej w nakazie, obowiązany jest on zwrócić pobrane kwoty z tytułu kosztów określonych w § 7 oraz z tytułu zaliczki (§ 13).

2. Przepis ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy zwłoka w przybyciu do miejscowości wskazanej w nakazie nastąpiła z przyczyn, które Minister Zdrowia uznał za uzasadnione.

§ 15. 1. Przepisy §§ 2 — 6, 8 — 10, 12 ust. 1 oraz § 13 stosuje się odpowiednio do lekarzy, którzy po odbyciu obowiązku wynikającego z nakazu powracają do miejscowości, z której zostali powołani — z tym, że zaliczkę wypłaca lekarzowi zakład, w którym lekarz odbywał obowiązki pracy, a wyliczenie się z zaliczki powinno nastąpić wobec prezydium wojewódzkiej rady narodowej, właściwej dla miejscowości, do której lekarz powrócił.

2. W przypadku, gdy pobrana zaliczka okaże się niższa od rzeczywistych kosztów, różnicę wypłaca lekarzowi prezydium wojewódzkiej rady narodowej z tym, że władza bądź organ, na którego wniosek był wydany nakaz, zwraca prezydium wydatkowane z tego tytułu kwoty.

§ 16. 1. Wysokość miesięcznego zasiłku ustala się na 300 zł.

2. Zasiłek miesięczny przysługuje lekarzowi przez czas trwania obowiązku wynikającego z nakazu, począwszy od dnia pierwszego miesiąca, w którym objął on pracę.

3. Zasiłek miesięczny wypłaca zakład, w którym lekarz podjął pracę na podstawie nakazu, każdego pierwszego dnia miesiąca za miesiąc ubiegły. Kwoty, wydatkowane przez zakład na wypłatę miesięcznego zasiłku, zwraca zakładowi prezydium wojewódzkiej rady narodowej po przedłożeniu przez zakład dowodów wypłaty.

§ 17. 1. Lekarzowi, którego łączne uposażenie (wynagrodzenie) z tytułu zatrudnienia w zakładach określonych w art. 27 ust. 1 bądź we władzach, urzędach i instytucjach prawa publicznego, położonych w jego dotychczasowym miejscu zamieszkania bądź wykonywania zawodu, było wyższe od wynagrodzenia pobieranego z tytułu zatrudnienia w zakładzie, w którym podjął pracę na podstawie nakazu, przysługuje miesięczny zasiłek zwiększony o sumę, odpowiadającą wysokości utraconych zarobków (dodatek do miesięcznego zasiłku).

2. Wysokość dodatku do miesięcznego zasiłku ustala prezydium wojewódzkiej rady narodowej na podstawie przedłożonych przez lekarza dowodów.

3. Jeżeli lekarz przyjmuje zajęcie dodatkowe, dodatek do miesięcznego zasiłku ulega zmniejszeniu o wynagrodzenie z tytułu dodatkowego zajęcia.

4. Lekarz traci prawo do pobierania dodatku, jeżeli bez uzasadnionego powodu odmówi przyjęcia dodatkowego zajęcia, odpowiadającego jego kwalifikacjom zawodowym. Utrata tego prawa następuje z dniem pierwszym miesiąca, w którym lekarz odmówił przyjęcia zajęcia dodatkowego.

5. Lekarz, pobierający dodatek, obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić prezydium wojewódzkiej rady narodowej o przyjęciu zajęcia dodatkowego. W przypadku niedopełnienia tego obowiązku lekarz traci prawo do dodatku. Kwoty, pobrane przez lekarza z tytułu dodatku, przypadające za czas od pierwszego dnia miesiąca, w którym nie dopełnił on obowiązku zawiadomienia, podlegają potrąceniu z następnych wypłat miesięcznego zasiłku.

6. Przepis § 16 ust. 3 stosuje się odpowiednio z tym,

że każdorazową wypłatę dodatku zarządza prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 18. 1. Lekarzowi, który złoży oświadczenie określone w art. 37 ust. 5, przysługuje jednorazowy zasiłek w wysokości odpowiadającej sumie miesięcznych zasiłków (§ 16 ust. 1) za czas od pierwszego dnia miesiąca, w którym lekarz złożył to oświadczenie, do ostatniego dnia okresu trwania obowiązku wynikającego z nakazu.

2. Wypłaty jednorazowego zasiłku dokonuje prezydium wojewódzkiej rady narodowej, które równocześnie zarządza wstrzymanie wypłaty miesięcznego zasiłku za czas od dnia pierwszego miesiąca, w którym lekarz złożył oświadczenie.

§ 19. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do lekarzy-dentystów, farmaceutów, fęlczerów, pielęgniarek (pielęgniarki), położnych, techników i uprawnionych techników dentystycznych.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: w z. *J. Sztachelski*